TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2008. gada 17. jūlijā [*]

Lietā C-426/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* (Polija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 27. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 14. septembrī, tiesvedībā

Dariusz Krawczyński

pret

Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), E. Levits un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

[*] Tiesvedības valoda — poļu.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Kravčinska [*Krawczyński*] vārdā — V. Kloskovskis [*W. Kłoskowski*], *radca prawny*,

— *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku* vārdā — V. Dzjemiahs [*W. Dziemiach*], *radca prawny*,

— Polijas valdības vārdā — M. Dovgelevičs [*M. Dowgielewicz*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*] un K. Hermane [*K. Herrmann*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokātes secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt, pirmkārt, Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK (OV L 376, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Sestā direktīva"), 33. panta 1. punktu un, otrkārt, EKL 90. panta pirmo daļu.

2 Šis lēmums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp Kravčinski un *Białymstok* Muitas palātas direktoru (*Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku*) par akcīzes nodokli, kas viņam noteikts par lietotu automašīnu tirdzniecību pirms to pirmās reģistrācijas Polijā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Sestās direktīvas 33. panta 1. punktā ir noteikts:

"Neskarot citus Kopienas noteikumus, jo īpaši tos, kas noteikti spēkā esošajos Kopienas normatīvajos aktos par vispārējiem nosacījumiem, kā glabāt, pārvietot un uzraudzīt ražojumus, uz kuriem attiecas akcīzes nodoklis, šī direktīva nekavē dalībvalsti saglabāt vai ieviest nodokli par apdrošināšanas līgumiem, azartspēļu un derību nodokli, akcīzes nodokli, valsts nodevas un vispār jebkurus nodokļus vai maksājumus, ko nevar uzskatīt par apgrozījuma nodokļiem, tomēr ar noteikumu, ka šie nodokļi vai maksājumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas."

Valsts tiesiskais regulējums

4 2004. gada 23. janvāra Likuma par akcīzes nodokli (*ustawa o podatku akcyzowym*) (*Dz. U.* Nr. 29, 257. pozīcija) redakcijā, kas ir piemērojama pamata prāvā (turpmāk tekstā — "2004. gada likums"), 2. pantā ir noteikts:

"Šajā likumā:

[..]

11) "iegāde Kopienas teritorijā" ir akcīzes preču nosūtīšana no kādas dalībvalsts uz valsts teritoriju;

[..]."

5 Minētā likuma 10. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Nodokļa bāze, izsakot likmi procentos no aprēķinu bāzes, ir:

1) summa, kas maksājama par akcīzes preču pārdošanu valsts teritorijā, no kā ir atskaitīta par precēm un pakalpojumiem maksājamā nodokļa summa vai par šīm precēm maksājamā akcīzes nodokļa summa;

2) summa, kas pircējam jāmaksā par akcīzes precēm gadījumā, ja tiek veikta iegāde Kopienas teritorijā;

3) summa, kas maksājama par akcīzes preču piegādi dalībvalsts teritorijā, ja tiek veikta piegāde Kopienas teritorijā;

4) akcīzes preču muitas vērtība, pieskaitot tai muitas nodokļus, kas maksājami ievešanas gadījumā, ņemot vērā 6.–9. punktu."

6 2004. gada likuma 75. panta 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Nodokļa likme par nesaskaņotām akcīzes precēm ir 65 % no 10. pantā noteiktās nodokļa bāzes, izņemot elektroenerģijai piemērojamo likmi.

[..]

3. Par valsts finansēm atbildīgais ministrs ar lēmumu var samazināt 1. un 2. punktā noteiktās akcīzes nodokļa likmes un diferencēt tās atkarībā no preču veida vai pat paredzēt to piemērošanas noteikumus."

7 Šī paša likuma 79. pantā ir noteikts, ka:

"Nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt no akcīzes nodokļa summas akcīzes nodokli, ko viņš ar nesaskaņoto akcīzes nodokli apliekamo preču saņemšanas brīdī ir samaksājis sakarā ar nodokļiem apliekamu pārdošanas darījumu vai importu."

8 2004. gada likuma 80. panta 1.–4. punktā ir paredzēts šādi:

"1. Akcīzes nodoklis attiecas uz vieglajām pasažieru automašīnām, kas nav reģistrētas valsts teritorijā saskaņā ar ceļu satiksmes noteikumiem.

2. Akcīzes nodoklis ir jāmaksā:

1) personām, kas veic jebkādu vieglo automašīnu pārdošanu pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā;

2) importētājiem un personām, kas veic iegādi Kopienas teritorijā.

3. Akcīzes nodokļa maksāšanas pienākums rodas:

1) pārdošanas gadījumā ar faktūrrēķina izdošanu un vēlākais septiņu dienu laikā, skaitot no preces iegādes dienas;

2) importēšanas gadījumā — no dienas, kad rodas muitas parāds muitas tiesību normu nozīmē;

3) iegādes gadījumā Kopienas teritorijā — no brīža, kad iegūtas tiesības izmantot vieglo automašīnu kā īpašniekam un vēlākais no tās reģistrācijas valsts teritorijā saskaņā ar ceļu satiksmes noteikumiem.

4. Par valsts finansēm atbildīgais ministrs ar lēmumu var noteikt informāciju attiecībā uz vieglajām automašīnām, ieskaitot pieļaujamo kravnesību, ar mērķi iekasēt akcīzes nodokli, ņemot vērā īpašos nodokļu noteikumos izmantotus risinājumus un nepieciešamību nodrošināt akcīzes nodokļa likumīgu iekasēšanu."

9 2004. gada likuma 81. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Personām, kas Kopienā veic tādu vieglo automašīnu iegādi Kopienas teritorijā, kuras nav reģistrētas valsts teritorijā saskaņā ar ceļu satiksmes noteikumiem, ir pienākums:

1) veicot importu valsts teritorijā, iesniegt vienkāršotu deklarāciju kompetentajā muitas birojā piecu dienu laikā no dienas, kad veikta iegāde Kopienā;

2) samaksāt akcīzes nodokli vēlākais dienā, kad šo transportlīdzekli reģistrē valsts teritorijā."

10 Atbilstoši 2004. gada likuma 82. panta 3. punktam, iegādājoties vieglo automašīnu Kopienas teritorijā, nodokļa bāze ir summa, ko pircējam ir pienākums maksāt pārdevējam.

11 No finanšu ministra 2004. gada 22. aprīļa lēmuma par akcīzes nodokļa likmju samazinājumu (*rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego*) (*Dz. U.* Nr. 87, 825. pozīcija) 7. panta redakcijā, kas ir piemērojama pamata prāvā (turpmāk tekstā — "2004. gada lēmums"), kā arī no tā 1. un 2. pielikuma var secināt, ka attiecībā uz jaunām automašīnām vai automašīnām, kuras ir jaunākas par diviem gadiem, akcīzes nodokļa likme ir 3,1 % vai 13,6 % atkarībā no dzinēja tilpuma un ka savukārt attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuri ir vecāki par diviem gadiem, šo likmi aprēķina pēc formulas, kas ietverta 2004. gada lēmuma 7. panta 2. punktā, un tā atšķiras atkarībā no transportlīdzekļa vecuma un var atbilst līdz 65 % no nodokļa bāzes.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

12 Ar 2005. gada 7. novembra lēmumu *Białystok* Muitas pārvaldes vadītājs (*Naczelnik Urzędu Celnego w Białymstoku*) noteica summu PLN 11 066 apmērā, kas Kravčinskim jāmaksā par piecu transportlīdzekļu pādošanu pirms to pirmās reģistrācijas Polijas teritorijā, pamatojoties uz akcīzes nodokli, kurš nodokļu maksātājam bija jādeklarē un jāsamaksā, bet ko viņs netika izdarījis.

13 Kravčinskis minēto lēmumu pārsūdzēja, lai panāktu, ka maksājamais akcīzes nodoklis tiek noteikts PLN 4599 apmērā, jo viņš uzskatīja, ka pēc būtības viņam saskaņā ar 2004. gada likuma 79. pantu ir tiesības atskaitīt no maksājamās summas akcīzes nodokli, ko viņš ar nesaskaņoto akcīzes nodokli apliekamo preču saņemšanas brīdī ir samaksājis sakarā ar nodokļiem apliekamu pārdošanas darījumu vai importu pat, ja viņš nav iesniedzis šim mērķim paredzēto deklarāciju.

14 *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku* ar 2006. gada 19. janvāra lēmumu šo sūdzību noraidīja. Tajā viņš norādīja, ka, pirmkārt, akcīzes nodoklis ir jamaksā visām personām, kuras Polijā pārdod mehāniskos transportlīdzekļus pirms to pirmās reģistrācijas Polijas teritorijā un, otrkārt, ka, lai varētu veikt minēto atskaitīšanu, nodokļu maksātājam kompetentajā muitas iestādē ir jāiesniedz deklarācija par šo akcīzes nodokli, jāaprēķina šis nodoklis un jāsamaksā tiesiskajā regulējumā paredzētajā termiņā.

15 Kravčinskis par šo noraidošo lēmumu cēla prasību *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* (*Białystok* vojevodistes Administratīvā tiesa). Viņš it īpaši norāda, ka no akcīzes nodokļa ir atbrīvoti lietotu mehānisko transportlīdzekļu — neatkarīgi no to vecuma —, kuri jau reģistrēti Polijā, pārdošanas darījumi, tomēr tas pats atbrīvojums netiek piemērots lietotu mehānisko transportlīdzekļu, kas ievesti no citām dalībvalstīm, pārdošanas darījumiem. Par pēdējo minēto transportlīdzekļu pārdošanu pirms to reģistrācijas Polijā ir jāmaksā akcīzes nodoklis, kura apmērs atkarīgs no transportlīdzekļa vecuma. Kravčinskis apgalvo, ka Polijas Republika lietotiem mehā-

niskajiem transportlīdzekļiem, kas ievesti no citām dalībvalstīm, piemēro lielāku akcīzes nodokli nekā līdzīgiem dalībvalstī [iegādājamiem] transportlīdzekļiem.

16 *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku* savukārt uzskata, ka Polijas Republika diskriminējoši nenošķir transportlīdzekļus atkarībā no to izcelsmes, jo izšķirošais kritērijs akcīzes nodokļa piemērošanai ir reģistrācijas neesamība Polijas teritorijā un nevis tas, ka transportlīdzekļi ir no citas dalībvalsts, nevis Polijas Republikas.

17 Šādos apstākļos *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai tāds Eiropas Kopienas dalībvalstī ieviests akcīzes nodoklis kā [2004. gada likumā], ar ko tiek aplikti visi vieglo automašīnu pārdošanas darījumi, kas īstenoti pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā, ir uzskatāms par aizliegta apgrozījuma nodokļa veidu Sestās direktīvas 33. panta 1. punkta izpratnē [..]?

Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noraidoši:

2) vai tāds akcīzes nodoklis, kāds tiek apstrīdēts *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* izskatāmajā lietā, ar ko tiek aplikti visi vieglo pasažieru automašīnu pārdošanas darījumi, kas īstenoti pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā, nav saderīgs ar EKL 90. pantu, kas paredz diskriminācijas aizliegumu un aizliegumu piemērot protekcioniska rakstura valsts nodokļu sistēmu ar mērķi aizsargāt līdzīgas valsts preces, ja tādu lietotu transportlīdzekļu, kas iepriekš jau reģistrēti Polijas teritorijā, pārdošanas darījumi netiek aplikti ar šo nodokli?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

18 Vispirms jāatgādina, ka, lai novērtētu, vai nodokli, maksājumu vai nodevu var uzskatīt par apgrozījuma nodokli Sestās direktīvas 33. panta 1. punkta izpratnē, ir jāpārbauda, vai tā rezultātā netiek apdraudēta kopējās pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā — "PVN") sistēmas darbība, ieturot nodokli par preču un pakalpojumu apriti un apliekot komercdarījumus līdzīgā veidā kā PVN (2007. gada 11. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-283/06 un C-312/06 *KÖGÁZ* u.c., Krājums, I-8463. lpp., 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

19 Tiesa šajā sakarā precizēja, ka katrā ziņā ir uzskatāms, ka nodokļi, maksājumi un nodevas, kam ir tādas pašas būtiskās pazīmes kā PVN, tiek ieturēti par preču un pakalpojumu apriti līdzīgā veidā kā PVN, pat ja tie nav pilnībā identiski (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *KÖGÁZ* u.c., 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Turpretī ar Sestās direktīvas 33. panta 1. punktu pieļauj tāda nodokļa saglabāšanu vai ieviešanu, kam nav kādas no būtiskajām PVN pazīmēm (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *KÖGÁZ* u.c., 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Tiesa ir precizējusi, kādas ir būtiskās PVN pazīmes. No judikatūras izriet, ka pastāv četras šādas pazīmes: vispārēja PVN ieturēšana par darījumiem, kur pirkuma priekšmets ir preces vai pakalpojumi; tā apmēra noteikšana proporcionāli nodokļa maksātāja saņemtajai samaksai par precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem; šī nodokļa ieturēšana katrā ražošanas un izplatīšanas stadijā, ieskaitot mazumtirdzniecību un neatkarīgi no iepriekš notikušo darījumu skaita, un summu, kas samaksātas iepriekšējās ražošanas vai izplatīšanas procesa stadijās, atskaitīšana no maksājamā PVN

apmēra, ko veic nodokļa maksātājs, līdz ar to nodoklis attiecīgajā stadijā tiek ieturēts tikai šajā stadijā pievienotajai vērtībai un visbeidzot tā galīgo apmēru sedz gala patērētājs (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *KOGÁZ* u.c., 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Runājot par pirmo no šīm pazīmēm — vispārēju PVN ieturēšanu par darījumiem, kur pirkuma priekšmets ir preces vai pakalpojumi, — ir jāatzīmē, kā to norāda arī *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku*, Polijas valdība un Eiropas Kopienu Komisija, ka pamata lietā apskatāmais akcīzes nodoklis saskaņā ar 2004. gada 80. panta 2. punkta 1) apakšpunktu ir piemērojams tikai tādu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem, kuri pirms to pārdošanas nav tikuši reģistrēti Polijas teritorijā.

23 Ņemot vērā šo apstākli, minēto akcīzes nodokli nevar uzskatīt par vispārēji piemērojamu visiem darījumiem, kur pirkuma priekšmets ir preces vai pakalpojumi.

24 Līdz ar to, tā kā pamata lietā apskatāmais akcīzes nodoklis neatbilst šī sprieduma 22. punktā minētajai pirmajai pazīmei, nav nepieciešams pārbaudīt, vai šis akcīzes nodoklis atbilst trim pārējām būtiskajām PVN pazīmēm.

25 Tādējādi ir jāsecina, ka tāds nodoklis, kuram ir tādas pazīmes kā pamata lietā apskatītajam, atšķiras no PVN tādā veidā, ka to nevar kvalificēt kā nodokli, kuram ir apgrozījuma nodokļa raksturs Sestās direktīvas 33. panta 1. punkta nozīmē.

26 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 33. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds Polijā ar 2004. gada likumu paredzēts akcīzes nodoklis, kurš piemērojams visiem mehānis-

ko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā.

Par otro jatājumu

27 Ieniedzējtiesa būtībā jautā, vai akcīzes nodoklis, kas piemērojams visiem mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā, ir pretrunā EKL 90. pantam, jo lietotu automašīnu, kuras Polijā jau ir reģistrētas, pārdošana no šī nodokļa ir atbrīvota.

28 Tādēļ ir jāpārbauda, vai šāds režīms neuzliek lielāku nodokļu nastu lietotiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kas ir importēti no citām dalībvalstīm, kas nav Polijas Republika un Polijas teritorijā vēl nav reģistrēti, salīdzinājumā ar lietotiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri jau atrodas vietējā tirgū un kuri ir reģistrēti Polijā.

29 Vispirms ir jāuzsver, ka uz šādu nodokli, kurš ir paredzēts pamata lietā apskatāmajā valsts tiesiskajā regulējumā, attiecas vispārējais precēm piemērojamo iekšējo nodevu režīms, un tādējādi tas jāpārbauda saistībā ar EKL 90. pantu (šajā sakarā skat. 2007. gada 18. janvāra spriedumu lietā C-313/05 *Brzeziński*, Krājums, I-513. lpp., 24. punkts).

30 Ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka EKL 90. pants EK līguma sistēmā papildina noteikumus par muitas nodokļu un maksājumu, kam ir līdzīga iedarbība, atcelšanu. Šīs normas mērķis ir nodrošināt preču brīvu apriti starp dalībvalstīm parastos konkurences apstākļos, novēršot jebkāda veida aizsardzību, ko varētu radīt diskriminējošu iekšējo nodokļu piemērošana citu dalībvalstu izcelsmes precēm (iepriekš minētais spriedums lietā *Brzeziński*, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Ievestu lietotu mehānisko transportlīdzekļu aplikšanas ar nodokli jomā EKL 90. pants ir vērsts uz to, lai nodrošinātu pilnīgu iekšējo nodokļu neitralitāti attiecībā uz konkurenci starp precēm, kas jau atrodas valsts tirgū, un ievestām precēm (2007. gada 20. septembra spriedums lietā C-74/06 Komisija/Grieķija, Krājums, I-7585. lpp., 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Turklāt nodokļu uzlikšanas sistēmu var uzskatīt par saderīgu ar EKL 90. pantu vienīgi tad, ja ir pierādīts, ka tā ir izveidota tā, lai jebkurā gadījumā būtu izslēgts, ka importa ražojumiem uzliek lielākus nodokļus nekā vietējiem ražojumiem un ka tādējādi tai nekādā gadījumā nav diskriminējošas iedarbības (iepriekš minētais spriedums lietā *Brzeziński*, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Šajā kontekstā ir jāpārbauda, vai pamata lietā apskatāmais akcīzes nodoklis ir vienāds ievestu lietotu mehānisko transportlīdzekļu un Polijā jau reģistrētu lietotu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem, jo šīs divas transportlīdzekļu kategorijas ir līdzīgas preces EKL 90. panta pirmās daļas nozīmē.

34 Šī salīdzinājuma ietvaros ir svarīgi nošķirt divas transportlīdzekļu kategorijas, proti, pirmkārt, transportlīdzekļus, kurus kā lietotus transportlīdzekļus pārdod divu kalendāro gadu laikā pēc to ražošanas dienas, uzskatot ražošanas gadu par pirmo kalendāro gadu, un, otrkārt, transportlīdzekļus, kurus kā lietotus transportlīdzekļus pārdod pēc šī divu gadu laika posma (iepriekš minētais spriedums lietā *Brzeziński*, 34. punkts).

35 Attiecībā uz transportlīdzekļiem, ko pārdod kā jaunus vai kā lietotus minētajā divu gadu laika posmā, no 2004. gada lēmuma izriet, ka tiem piemēro akcīzes nodokli, kuru aprēķina pēc vienādas likmes (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Brzeziński*, 35. punkts).

36 Attiecībā uz lietotiem transportlīdzekļiem, kuri ir jaunāki par diviem gadiem, valsts tiesai, it īpaši ņemot vērā 2004. gada lēmumu, ir sīkāk jāpārbauda, vai uz tiem faktiski

attiecas tāda pati akcīzes nodokļa nasta sakarā ar to, ka šī nodokļa atlikusī summa, kas iekļauta Polijā reģistrētu lietotu transportlīdzekļu tirgus vērtībā, ir vienāda ar tā paša nodokļa summu, kas jāmaksā par līdzīgiem lietotiem transportlīdzekļiem, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, nevis Polijas Republikā (iepriekš minētais spriedums lietā *Brzeziński*, 36. punkts).

37 Savukārt attiecībā uz akcīzes nodokli, ko uzliek lietotiem transportlīdzekļiem, kurus pārdod vēlāk nekā divus gadus pēc to ražošanas dienas, akcīzes nodokļa likmi aprēķina pēc 2004. gada lēmuma 7. pantā paredzētās formulas. Piemērojot šo formulu, iznāk, ka jo vecāks ir transportlīdzeklis, jo lielāka ir likme (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Brzeziński*, 37. punkts).

38 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šāda minētās likmes palielināšana skar tikai lietotus transportlīdzekļus, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, nevis Polijas Republikā, un vai savukārt attiecībā uz lietotiem transportlīdzekļiem, kas ir reģistrēti Polijā, kad tie bija jauni, atlikusī akcīzes nodokļa likme, kura iekļauta šāda transportlīdzekļa vērtībā, nemainās (iepriekš minētais spriedums lietā *Brzeziński*, 38. punkts).

39 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild, ka EKL 90. panta pirmā daļa ir interpretējama tādā veidā, ka tā nepieļauj tādu akcīzes nodokli, kas apskatīts pamata lietā, ja tā nodokļa apmērs, ko uzliek par tādu lietotu transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem, kuri ir vecāki par diviem gadiem un kuri iegādāti citā dalībvalstī, pārsniedz tā paša nodokļa atlikušo summu, kas iekļauta līdzīgu transportlīdzekļu tirgus vērtībā, kuri iepriekš ir reģistrēti tajā dalībvalstī, kas ieviesusi šo nodokli. Iesniedzējtiesai šajā lietā ir jāpārbauda, vai attiecīgā tiesiskā regulējuma dēļ, un it īpaši piemērojot 2004. gada lēmuma 7. pantu, rodas šādas sekas.

Par šī sprieduma iedarbības laikā ierobežošanu

40 Tiesai iesniegtajos rakstveida apsvērumos Polijas valdība tai lūdza gadījumā, ja tiktu atzīts, ka valsts tiesiskais regulējums, kas tiek aplūkots pamata prāvā, ir nesaderīgs ar EKL 90. panta pirmo daļu, ierobežot sprieduma iedarbību laikā.

41 Sava lūguma pamatojumam minētā valdība norāda, pirmkārt, uz to, ka, pieņemot pamata lietā apskatīto tiesisko regulējumu, tā ņēma vērā Tiesas spriedumus, pat ja tie neattiecās uz tādām pašām situācijām kā šajā lietā apskatītā, un, otrkārt, ka, lai gan dažas 2004. gada lēmuma normas no Komisijas un Tiesas viedokļa nav saderīgas ar EKL 90. panta pirmo daļu, jo tajās ir paredzēta akcīzes nodokļa palielināšana atbilstoši transportlīdzekļa vecumam, šādi nevar teikt par pārējām minētā lēmuma normām. Ņemot vērā pārējās normas, Tiesa šī sprieduma iedarbību laikā varētu ierobežot.

42 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Tiesa tikai izņēmuma kārtā, piemērojot Kopienu tiesību sistēmai raksturīgo vispārējo tiesiskās drošības principu, var ierobežot iespēju visām ieinteresētajām personām atsaukties uz normu, kuru tā ir interpretējusi, lai apstrīdētu labā ticībā nodibinātās tiesiskās attiecības (2007. gada 6. marta spriedums lietā C-292/04 *Meilicke* u.c., Krājums, I-1835. lpp., 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Atbilstoši pastāvīgajai Tiesas judikatūrai šāds ierobežojums ir pieļaujams tikai tajā pašā spriedumā, kurā ir lemts par pieprasīto interpretāciju (iepriekš minētais spriedums lietā *Meilicke* u.c., 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Ir nepieciešams viens brīdis, lai noteiktu pieprasītās interpretācijas, ko kādai Kopienu tiesību normai sniedz Tiesa, iedarbību laikā. Šajā sakarā princips, ka ierobežojums ir pieļaujams tikai spriedumā, kurā ir lemts par pieprasīto interpretāciju, nodrošina

šo tiesību vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm un citām personām un īsteno no tiesiskās drošības principa izrietošās prasības (iepriekš minētais spriedums lietā *Meilicke* u.c., 37. punkts).

45 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu būtībā attiecas uz akcīzes nodokļa, ko uzliek lietotu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā, saderīgumu ar EKL 90. panta pirmo daļu. Šajā sakarā no iepriekš minētā sprieduma lietā *Brzeziński* 41. punkta izriet, ka EKL 90. panta pirmā daļa ir interpretējama tādā veidā, ka tā nepieļauj akcīzes nodokli, ja tā nodokļa apmērs, ko uzliek par lietotiem transportlīdzekļiem, kuri ir vecāki par diviem gadiem un kuri iegādāti citā dalībvalstī, nevis tajā, kura ir ieviesusi šādu nodokli, pārsniedz tā paša nodokļa atlikušo summu, kas iekļauta līdzīgu transportlīdzekļu tirgus vērtībā, kuri iepriekš ir reģistrēti tajā dalībvalstī, kas ieviesusi šo nodokli. Iesniedzējtiesai šajā lietā ir jāpārbauda, vai attiecīgā tiesiskā regulējuma dēļ un it īpaši piemērojot 2004. gada lēmuma 7. pantu, rodas šādas sekas.

46 No iepriekš minētā prieduma lietā *Brzeziński* 62. punkta izriet, ka Tiesa minētā sprieduma iedarbību laikā nav ierobežojusi.

47 Tādējādi šī sprieduma iedarbība laikā nav jāierobežo.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nosprież:

1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, 33. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds akcīzes nodoklis, kāds paredzēts Polijā ar 2004. gada 23. janvāra Likumu par akcīzes nodokli (*ustawa o podatku akcyzowym*), ar kuru apliek visu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumus pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā;

2) EKL 90. panta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka ar to nav saderīgs tāds akcīzes nodoklis kā pamata prāvā apskatītais, ja tā nodokļa apmērs, ko uzliek par lietotu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem pirms to pirmās reģistrācijas, kuri iegādāti citā dalībvalstī, pārsniedz tā paša nodokļa atlikušo summu, kas iekļauta līdzīgu transportlīdzekļu tirgus vērtībā, kuri iepriekš ir reģistrēti tajā dalībvalstī, kas ieviesusi šo nodokli. Iesniedzējtiesai šajā lietā ir jāpārbauda, vai attiecīgā tiesiskā regulējuma dēļ, un it īpaši piemērojot finanšu ministra 2004. gada 22. aprīļa Lēmumu par akcīzes nodokļa likmju samazinājumu (*rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego*) 7. pantu, rodas šādas sekas.

[Paraksti]